

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Cantemir (Sv. Caitaz)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (E. Dvurecenschii, N. Veleva, V. Movilă)

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Hadjiu, reprezentat de avocatul Ion Grecu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Hadjiu împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 07 decembrie 2016, Vitalie Hadjiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 03 decembrie 2007 a fost angajat în calitate de instructor al filialei Cantemir a ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”.

La 11 octombrie 2016 prin ordinul angajatorului a fost dispusă transferarea în funcția de director a filialei Cantemir cu o perioadă de probă de 3 luni, cu începerea activității din 14 octombrie 2016.

La 06 noiembrie 2016, fiica sa XXX a fost internată în Spitalul Raional Cantemir, Secția Pediatrie cu diagnoza XXX. La 07 noiembrie 2016 i-a fost acordat concediu medical pentru îngrijirea copilului minor în condiții de staționar, despre acest fapt fiind informat și angajatorul.

După amiaza zilei de 07 noiembrie 2016, aflându-se la spital, a fost contactat telefonic pentru a se prezenta la serviciu așa cum este solicitat de administratorul

întreprinderii. S-a prezentat la serviciu și s-a întâlnit cu angajatorul, care fără a-i cere careva explicații i-a înmînat ordinul de concediere.

Consideră ordinul de concediere ilegal, din care motiv solicită anularea acestuia, așa cum potrivit art. 86 alin. (2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediul medical.

A menționat că activează în ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” de 9 ani, acumulând experiență de lucru în domeniu care îi permite să ocupe și să exercite funcția eficientă, iar datorită activității sale sîrguincioase a fost promovată în funcția de șef al filialei Cantemir. Pentru faptul că și-a permis să beneficieze de concediu medical pentru îngrijirea copilului care era internat în spital, a fost concediat, angajatorul neavînd în acest sens motive plauzibile, adică în lipsa faptelor sau elementelor concrete care justifică calificarea rezultatului perioadei de probă ca fiind nesatisfăcător. Astfel angajatorul dispunînd concedierea ilegală i-a încălcat dreptul de a nu fi discriminat în activitatea de muncă.

Concedierea ilegală i-a creat un disconfort psihologic total, prin crearea imaginii negative în fața colegilor de serviciu și a societății în general, prin lipsa încrederii în viitor, mai mult ca atît la acel moment era internat în spital cu copilul, rămînînd fără sursă de existență.

A indicat că pct. 5 din contractul de muncă nr. 33/16 încheiat la 11 octombrie 2016 ce se referă la perioada de probă, este lovit de nulitate, or după cum reiese din prevederile art. 60 Codul muncii, perioada de probă se stabilește la încheierea contractului individual de muncă. Totodată, dînsul a fost transferat dintr-o funcție în alta, astfel că stabilirea perioadei de probă în condițiile modificării contractului de muncă este inadmisibilă.

A solicitat reclamantul anularea ordinului nr. 109 din 07 noiembrie 2016 prin care s-a dispus concedierea din funcția de director a filialei Cantemir a ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, conform art. 86 alin. 1) lit. a) Codul muncii, rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă; restabilirea în cîmpul muncii în calitate de director al filialei Cantemir a ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”; perceperea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 20 000 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 25 aprilie 2018, cererea de chemare în judecată înaintată de către Vitalie Hadjiu s-a admis parțial.

S-a modificat ordinul nr. 109-p din 07 noiembrie 2016 cu privire la concedierea lui Vitalie Hadjiu din funcția de director al Filialei Cantemir conform art. 86 alin. (1) lit. a) Codul muncii, rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă, emis de ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” la data de 07 noiembrie 2016, prin substituirea datei de concediere din 07 noiembrie 2016 în 22 noiembrie 2016.

În rest, pretențiile reclamantului Vitalie Hadjiu se resping ca neîntemeiate.

Prin decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de Vitalie Hadjiu și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 25 aprilie 2018.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil al Curții de Apel Cahul a indicat că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea

cauzei, a aplicat corect normele de drept material și a respectat normele de drept procedural la judecarea cauzei.

Colegiul a relevat că instanța de fond just a concluzionat asupra legalității încetării raporturilor de muncă și respectării procedurii de concediere.

Colegiul a constatat că Vitalie Hadjiu fiind transferat în funcția de director al Filialei Cantemir a încheiat contract individual de muncă, în care era consemnat și termenul de probă de 3 luni, care a fost acceptat de către primul și care conform art. 62 Codul muncii este aplicabil cazului.

În perioada exercitării funcției în calitate de director al Filialei Cantemir de către Vitalie Hadjiu, angajatorul a stabilit că în perioada de probă reclamantul prin comportamentul său nu a satisfăcut termenul de probă și pentru a preveni comiterea altor acțiuni ce ar prejudicia întreprinderea, pînă la expirarea termenului de probă fiind emis ordinul de concediere, fiind respectate prevederile imperative ale legii.

Corect a fost constatat că la data concedierii 07 noiembrie 2016 Vitalie Hadjiu era în concediu medical, modificând data concedierii în baza certificatului de concediu medical din 07 noiembrie 2016 în 22 noiembrie 2016, care se încadrează în termenul de probă stabilit prin acordul părților la încheierea contractului individual de muncă or, conform art. 86 alin. (2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical. Prima instanță, constatînd existența temeiului legal pentru concediere și legalitatea ordinului de concediere, a ajustat doar data concedierii în favoarea lui Vitalie Hadjiu or, certificatul de concediu medical a fost prezentat instanței și nu angajatorului.

Totodată Colegiul de apel a indicat că pîrîtul nu era obligat să-i ofere un alt loc de muncă vacant lui Vitalie Hadjiu, așa cum angajatorul nu poate fi impus să continue raporturile de muncă cu salariatul, avînd prerogativa de a hotărî asupra încetării raporturilor de muncă sau continuării acestora.

Referitor la solicitarea privind nulitatea clauzei contractuale cu privire la instituirea perioadei de probă de 3 luni din contractul individual de muncă din 11 octombrie 2016, Vitalie Hadjiu nici în prima instanță, nici în instanța de apel nu a indicat norma de drept care ar interzice aplicarea perioadei de probă în cazul transferului la un alt loc de muncă în cadrul aceleiași unități. Apelantul s-a limitat la citarea art. 60 și 74 din Codul muncii, prevederile cărora nu instituie interdicția aplicării termenului de probă, iar instanțele nu au constatat incompatibilitatea cadrului normativ cu clauza de instituire a perioadei de probă.

Colegiul a apreciat că instanța de fond nu a încălcat competența și întemeiat a modificat ordinul de concediere, avînd în vedere că certificatul de concediu medical a fost prezentat în instanța de judecată, iar angajatorul nu a fost informat la timp despre faptul că Vitalie Hadjiu se afla în concediu medical, astfel că instanța corect a modificat data concedierii.

S-a constatat că nu au fost încălcate prevederile Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, dat fiind că temeiurile concedierii apelantului nu au operat în raport cu concurența altor angajați sau candidați la funcția de director al Filialei Cantemir.

La 07 februarie 2019 Vitalie Hadjiu, reprezentat de avocatul Ion Grecu, a declarat recurs împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, solicitînd casarea deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și hotărîrii

din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Cantemir, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului a indicat art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă și anume că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, cât și parțial a aplicat eronat normele dreptului material în raport cu circumstanțele pricinii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu soluțiile instanțelor ierarhic inferioare și a redat circumstanțele de fapt indicate pe parcursul examinării cauzei.

A menționat că potrivit art. 86 alin. (2) Codul muncii, concedierea salariatului în perioada aflării în concediu medical nu se admite. Astfel aceasta este o normă imperativă care nu a fost respectată de către angajator la momentul emiterii ordinului, fapt pentru care inevitabil instanța urma să anuleze ordinul, or art. 220 Codul civil direct dispune că actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.

Referitor la argumentul că angajatorul nu cunoștea despre faptul că Vitalie Hadjiu se afla în concediu medical, este o poziție de apărare, or în situația în care dînsul nu se prezenta la serviciu mai mult de 4 ore consecutiv, angajatorul urma să-l concedieze pentru acest fapt. Astfel este cert că angajatorul cunoștea că dînsul se află în concediu medical.

A indicat că odată ce dînsul a fost transferat în funcția de director la momentul în care angajatorul a concluzionat că nu se isprăvește cu funcția în cauză, urma să-i propună transferul în funcția precedentă, fapt ce a fost neglijat de către angajator.

A specificat că hotărîrea atacată contravine rigorilor unui proces echitabil, prevăzut de art. 6 par. 1 al CEDO.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 15 ianuarie 2019 (f.d. 129).

Prin urmare recursul declarat la 07 februarie 2019 de către Vitalie Hadjiu, reprezentat de avocatul Ion Grecu, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vitalie Hadjiu, reprezentat de avocatul Ion Grecu este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la

proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vitalie Hadjiu, reprezentat de avocatul Ion Grecu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicînd determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vitalie Hadjiu, reprezentat de avocatul Ion Grecu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Hadjiu, reprezentat de avocatul Ion Grecu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh